

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Jette Gottlieb (EL)
Jette.Gottlieb@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2020 - 2357
10. december 2020

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 8. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (L 105), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jette Gottlieb (EL).

Spørgsmål nr. 10:

”Såfremt folkepensions- og efterlønsalderen øges med 1 år til 69 år for personer, der er født efter den 31. december 1966, hvor meget beregnes en beskæftiget 57-årig så at udskyde sin tilbagetrækning efter finansministeriets regneprincipper som gennemsnit, for beskæftigede 57-årige? Ministeren bedes i besvarelsen skønne over fordelingen på uddannelsesgrupper og socioøkonomiske grupper.”

Svar:

Jeg har indhentet bidrag fra Finansministeriet, der oplyser følgende:

” Det skønnes, at forhøjelsen af folkepensionsalderen med 1 år fra 68 år til 69 år isoleret set vil øge den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder med ca. 0,4 år for de berørte årgange. Beregningen er foretaget med afsæt i Finansministeriets seneste mellemfristede fremskrivning *DK2025 - En grøn, retfærdig og ansvarlig genopretning af Danmark (august 2020)*, og den inkluderer derfor ikke virkningerne af *Aftale om en ny ret til tidlig pension (oktober 2020)*. Effekten er målt som gennemsnit for årgang 1967-1970, da det med den forudsatte fremtidige udvikling i midlellelivetiden for 60-årige ventes, at folkepensionsalderen i kraft af princippet om levetidsindeksering skal forøges yderligere 1 år til 70 år for personer født fra og med årgang 1971. Opgørelsen fokuserer dermed på den isolerede virkning af forøgelse af folkepensionsalderen fra 68 til 69 år i 2035.

Den skønnede fremtidige gennemsnitlige tilbagetrækningsalder er beregnet med udgangspunkt i Finansministeriets metode fra *Finansredegørelse 2014*, som normalt anvendes i besvarelse af udvalgsspørgsmål mv. Der er således taget udgangspunkt i personer på arbejdsmarkedet (erhvervsfrekvensen) for 49-årige og opefter. Såfremt beregningen alternativt blev foretaget med samme metode, men med udgangspunkt i beskæftigede 57-årige (beskæftigelsesfrekvensen), ville effekten på den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder ligeledes være ca. 0,4 år.

Finansministeriets fremskrivninger af arbejdsstyrken er ikke opdelt på uddannelse, hvorfor det ikke umiddelbart er muligt at skønne over effekten for forskellige uddannelsesgrupper. Da beregningen foretages på baggrund af den aldersbetingede

erhvervsfrekvens, er det således heller ikke umiddelbart muligt at opgøre en separat effekt på den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder for forskellige socioøkonomiske grupper (forstået som arbejdsmarkedstilknytning).”

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard